

PARADA I FONDA A MEITAT DE CAMÍ

per ROSER CAMINAL I HOMAR,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Ja ens hem acostumat fins i tot a la quaresma, que fàcil ens és apalancar-nos i restar tranquils. Però, si volem fer una bona travessia, les parades són tan importants com la marxa.

Aquest quart diumenge ens pot servir per repensar els nostres objectius i el nostre horitzó. Sempre, i avui de manera especial, se'ns convida a tenir activa l'oïda, la vista i el cor.

El que per a nosaltres pot semblar desorientació i marrada en el camí, per a Déu és oportunitat. «El Senyor, Déu dels seus pares els enviava cada dia missatgers que els amonestessin perquè li dolia de perdre el seu poble». Quins són per a tu, per a mi, avui, aquests missatgers que ens alerten i ens conviden de nou a viure la nostra existència en fraternitat?

Potser un foraster se'ns ha fet trobadís en prendre el camí equivocat, com amb els deixebles d'Emmaús; essent llum en la nostra foscor i alegria en la tristesa quan el nostre cor s'abusava en saber que *Déu ens estima tant*.

«Déu ens ha creat a imatge de Jesucrist» i per això ens caldrà alçar els ulls per veure el Fill de l'home enlairat. A Ell hem de mirar, per Ell hem de deixar-nos mirar, perquè per Ell comprendrem qui som.

Per «la seva identificació i la seva solidaritat amb el patiment humà», [...] Jesucrist ens va revelar que som u. I així la nostra meta, el nostre horitzó és la identificació amb Ell.

A Ell ens caldrà tornar una vegada i una altra.

Pels seus ulls lliures de tot retret, ens podrem deixar mirar. Per les seves entranyes de misericòrdia acollirem la nostra misèria. Pel seu cor obert haurem de deixar-nos estimar. Per les seves ferides ens caldrà plorar i reconèixer la nostra ceguesa i mesquinesa més profunda. Per la seva compassió no ens farem estranys al dolor dels altres. Per la seva tendresa i delicadesa pels petits aprendrem a anar per la vida creant ponts. Per la seva unió amb Déu ens sabrem convidats a la comunió. Pel seu lliurament total haurem d'aprendre a fer el camí lliures d'equipatge, oberts i receptius a la vida que ens és donada per lliurar-nos per la vida dels nostres germans.